

Sygn. akt III UK 217/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania C. M.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.
z udziałem zainteresowanego [...] T. [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w P.
o zapłatę składek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 2 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 listopad 2015 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację C. M. (wnioskodawca) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 6 listopada 2014 r., IV U [...] oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. (organ rentowy) z 28 listopada 2011 r., uznającej wnioskodawcę za odpowiedzialnego za zobowiązania [...] „T. [...]” Sp. z o.o. w B. w łącznej kwocie 177.729,92 zł.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której skarżący dopatruje się w nierozpoznaniu przez Sąd Apelacyjny jednego z postawionych w apelacji zarzutów.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawcy organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, iż oparcie skargi kasacyjnej na przesłance wynikającej z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., jest możliwe tylko wówczas, gdy już na pierwszy rzut oka podstawy kasacyjne wskazane w skardze zasługują na uwzględnienie, to jest, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo zostało wydane w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej, wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (postanowienia Sądu Najwyższego z 4 października 2007 r., I UK 164/07, LEX nr 864056; z 25 września 2007 r., I PK 136/07, LEX nr 885052). Obowiązkiem skarżącego jest zatem przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sformułowany przez wnioskodawcę nie spełnia powyższych wymagań, gdyż nie wykazał on w uzasadnieniu, że rzeczywiście Sąd Apelacyjny dopuścił się zarzucanego mu naruszenia. Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego prowadzi do wniosku, iż stawiany przez wnioskodawcę zarzut został rozpoznany, przy czym Sąd drugiej instancji nie odwołał się do konkretnych, wymienionych przez wnioskodawcę dowodów, lecz do całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie przez Sąd Okręgowy. Skarżący natomiast poprzestał jedynie na stwierdzeniu, iż Sąd

Apelacyjny dopuścił się naruszenia, bez prezentacji, w odrębnym wywodzie jurydycznym, argumentacji na poparcie swojej tezy. Należy w tym miejscu wyraźnie zaznaczyć, że powołanie się skarżącego na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej nie zwalnia go z odpowiedniego umotywowania prezentowanych twierdzeń.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aw